

РЕШЕНИЕ

№ 7185

гр. София, 09.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 37 СЪСТАВ, в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА**

при участието на секретаря **РУМЯНА П. СТОЯНОВА**
като разгледа докладваното от **ДИМИТРИНКА ИВ. КОСТАДИНОВА-МЛАДЕНОВА** Гражданско дело № 20221110146737 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.318-чл.329 от ГПК.

Ищецът Е. Г. Б. твърди, че сключили граждански брак с ответника Д. Е. Б., на 026.02.1995г. в гр. София. По време на брака имат родено едно дете - Валентин Д.ов Б., роден на 16.11.1995г., който вече е пълнолетен. Твърди, че с ответника са във фактическа раздяла от 2008г., когато ищцата е напуснала семейното жилище, находящо с в гр. София, ж.к. Дружба 17, вх. А, ет. 3, ап. 7. Причина за това били злоупотреби на ответника с алкохол, финансово задлъжняване към трети лица, които започнали да ги притесняват в дома им, което водело до ежедневно психическо насилие по отношение на ищцата и общото им дете. Съпругата твърди, че не издържала на психическото напрежение и напуснала ответника и заживяла само със сина си, когото отгледала сама. През 2010 г. ответникът заминал за Италия. От тогава последният преустановил всякакви контакти както с ищцата, така и с общото им дете. Към момента на образуване на делото нямала информация за актуалното му местонахождение. По изложените съображения твърди, че бракът с ответника е напълно изпразнен от съдържание към настоящия момент и съществува само формално. Моли съдът да прекрати брака между страните като дълбоко и непоправимо разстроен, без да издирва и да се произнася по въпроса за вината. Не претендира разноси в производството.

Ответникът Д. Е. Б., представлявана от назначен от съда особен представител взема становище по иска за развод като го оспорва изцяло като неоснователен. Твърди, че от събраните по делото доказателства се установило, че ответникът се е връщал няколкократно в страната през изминалите години и страните са имали възможност да поддържат лична връзка. По изложените съображения счита твърдението, че бракът на страните е изпразнен от съдържание и съществува само формално за неоснователно.

Съдът, като взе предвид относимите доказателства и доводи, прие за установено следното:

Страните Д. Е. Б. и Е. Г. Б. (Гарванова, преди брака) са сключили граждански брак на 26.02.1995г. в гр. София. При сключването му съпругата е приела да носи фамилното име на

съпруга си - Б., видно от удостоверение за сключен граждански брак, издадено въз основа на акт за граждански брак № 111/26.02.1995г. на Столична община –Район „Триадица“. Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака си си, което се установява от извършената справка в НБДН.

От събраните по делото гласни доказателства, чрез разпит на свидетеля **Лилянка Крумова Гарванова** (майка на ищцата), които съдът кредитира изцяло, се установява, че страните са във фактическа раздяла от 2005-2006г., от когато не живеят заедно. Ответникът за последно знаел, че бил в Италия. Доколкото е запозната страните не поддържали никакви контакти. След раждането на детето в периода когато живеели заедно ответникът не работел постоянно, за издръжката на младото семейство помагала свидетелката и нейния съпруг. Според свидетелката си ответникът е идвал в страната за погребението на своите родители. Ответникът не се интересувал от детето, дори за бала му не дошъл. Съдът кредитира показанията на свидетелката, които пресъздават лични впечатления и не противоречат на останалите събрани по делото доказателства.

Съобразно така установената фактическа обстановка съдът счита, че предявеният иск за развод е основателен. Воденето на самостоятелен живот от страните, които са във фактическа раздяла от повече от петнадесет години не общуват помежду си, според настоящия съдебен състав е обстоятелството, което е разрушило трайно и необратимо семейната общност. Всеки от тях е абдикирал от задължението си за общата грижа за семейството, разбирателство и уважение, поради което и бракът следва да бъде прекратен доколкото няма предписаното от закона и добрите нрави съдържание.

Изводът на съда, че бракът между страните е изпразнен от съдържание не се променя от факта, че съпругът не е взела лично становище по иска, защото ищецът е категоричен в нежеланието си да продължи брачната обвързаност. Бракът, според чл.46 от Конституцията на РБългария е доброволен съюз между мъж и жена, като съпрузите имат равни права и задължения в семейството, т.е възникването и съществуването на брачните отношения е основано на съгласието на двете страни. Ето защо независимо от желанието на единия съпруг за продължаване на брачната връзка, доколкото по делото се установява, че последната е дълбоко и непоправимо разстроена и съществува само формално, мъжът е категоричен в нежеланието си тази обвързаност да продължи, бракът между страните следва да бъде прекратен. В тази връзка следва да се добави, че разпоредбата на чл.99, ал.4 от СК /отм./, съгласно която "развод не се допуска, ако разстройството на брака се дължи само на виновно поведение на ищеца, а другия съпруг настоява да се запази брака, освен ако важни обстоятелства налагат да се допусне разводът ", не е възпроизведена в новия Семейен кодекс. Брачната връзка е невъзвратно изпразнена от предписаното ѝ от закона и добрите нрави съдържание, поради което, като формална и ненужна, следва да се прекрати без съдът да издирва и да се произнася по въпроса за вината, доколкото такава претенция не е заявена от нито един от съпрузите.

Според чл.322, ал.2, изр.II ГПК с иска за развод задължително се предявяват и разглеждат искове за упражняване на родителските права, личните отношения и издръжката на децата, ползването на семейното жилище, издръжката между съпрузите и фамилното име.

Страните нямат ненавършили пълнолетие деца от брака, като нито един от тях не е заявил искане за издръжка след развода, поради което и съдът не дължи произнасяне по тези въпроси.

Съгласно разпоредбата на чл. на основание чл.326 ГПК, съдът следва с решението за развод да разреши и въпроса за фамилното име, което съпрузите ще носят след развода. Съгласно чл.53 СК „след развода съпругът може да възстанови фамилното си име преди този брак”, респ. законодателят е предоставил възможността на съпругът, който при сключването на гражданския брак е приел фамилното име на другия съпруг както да възстанови предбрачното си фамилно име, така и да запази брачната си фамилия, като в

случая съгласието или противопоставянето на другия съпруг е ирелевантно, поради което и доколкото съгласно разпоредбата на чл.322 от ГПК съдът дължи и служебно произнасяне по този въпрос, намира че следва да бъде уважена претенция на жената, за която се установи, че е променила фамилното си име при сключване на брака, като бъде постановено след прекратяване на брака жената да възстанови предбрачното си фамилно име – „Гарванова“.

По разноските: Съгласно чл.329, ал.1, изр.II ГПК при липса на установена по делото вина на съпрузите разноските остават в тежест на всеки от тях, както са ги направили, а и страните не претендират разноси. С оглед разпоредбата на чл.329, ал.1, изр.II от ГПК, платената първоначална държавна такса следва да остане в тежест на страната, която я е заплатила, на основание чл. 329, ал. 1, изр.II ГПК. Предвид изхода на делото всяка една от страните следва да заплати по сметка на СРС всеки от тях по 25,00 лева-окончателна държавна такса при решаване на делото по иска за развод по чл. 6, т. 2 от тарифата.

Мотивиран от изложеното, **СЪДЪТ**

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА С РАЗВОД БРАКА , сключен с Акт за граждански брак № 111/26.02.1996г. на Столична община – Район „Триадица“, между **Д. Е. Б., ЕГН ******* и **Е. Г. Б., ЕГН ******* , като **ДЪЛБОКО И НЕПОПРАВИМО РАЗСТРОЕН** , на основание чл. 44, т. 3, във вр. с чл. 49, ал.1 от СК.

ПОСТАНОВЯВА след развода **Е. Г. Б., ЕГН ******* , да възстанови предбрачното си фамилно име – **ГАРВАНОВА**, на основание чл.326 ГПК.

ОСЪЖДА Д. Е. Б., ЕГН ***** , с адрес гр. София, ж.к. Дружба 17, вх. А, ет. 3, ап. 7 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

ОСЪЖДА Е. Г. Б., ЕГН ***** , с адрес гр. София, ж.к. Дружба 222, вх. А, ет. 8, ап. 30 да заплати по сметка на СРС сумата от 25.00 (двадесет и пет) лева – държавна такса при решаване на делото по иска за развод, на основание чл. 329, ал. 1, пр.2 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийския градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____